

Medlemmer af Folketinget Line Barfod (EL) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et nævn til sikring af offentligt ansattes yringsfrihed.
(Beslutningsforslag nr. B 62).

Medlemmer af Folketinget Simon Emil Ammitzbøll (RV) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til integrationsministeren:

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om tilblivelsen af og indholdet i de seneste retningslinjer vedrørende tildeling af dansk indfødsret?«
(Forespørgsel nr. F 24).

Medlemmer af Folketinget Helle Thorning-Schmidt (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om regeringens vurdering af og opfølgning på Velfærdskommissionens rapport?«
(Forespørgsel nr. F 25).

Den første sag på dagsordenen var:
1) Spørgsmål om ændret orlov til folketingsmedlem Pernille Rosenkrantz-Theil.

Formanden:

Medlem af Folketinget Pernille Rosenkrantz-Theil har anmodet om, at hendes orlov på grund af sygdom, som blev bevilget den 13. oktober 2005, fra og med den 10. januar 2006 ændres til orlov af andre grunde, jf. forretningsordenens § 41, stk. 3, litra c.

Hvis ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at orloven ændres som ansøgt.
(*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:
2) Indstilling fra Udvalget til Valgs Prøvelse.

Formanden:

For så vidt angår Pernille Rosenkrantz-Theils orlov, har Udvalget til Valgs prøvelse konstateret, at da det er en kontinuerlig fortsættelse af en orlov, dog på andet grundlag, fortsætter Majbrit Berlaus midlertidige medlemskab uændret.

Fra udvalget har jeg endvidere modtaget indstilling om, at 1. stedfortræder for Socialdemokratiet i Vejle Amtskreds, Bjørn Medom Nielsen, godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 1. januar 2006, efter at Jan Trøjborg har nedlagt sit mandat.

Indstillingen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 124 stemmer.

Kl. 13.05

Den næste sag på dagsordenen var:
3) Spørgsmål til ministrene

Spørgetimen

Formanden:

Til at besvare spørgsmål i spørgetimen i dag har statsministeren udpeget udenrigsministeren og skatteministeren.

Indtil dette øjeblik er der til udenrigsministeren anmeldt to spørgere. Ønsker flere at tilmelde sig som spørgere til udenrigsministeren? (*Ophold*). Ja, hr. Jeppe Kofod. De tre spørgere vil få ordet i denne rækkefølge:

1. Frank Aaen
2. Morten Messerschmidt
3. Jeppe Kofod

Til skatteministeren er indtil nu anmeldt:

4. Frank Aaen.

Hr. Frank Aaen har frafaldet sit spørgsmål til skatteministeren. Ønsker nogen at tilmelde sig

som spørger til skatteministeren? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet.

Spm. nr. US 49

Frank Aaen (EL):

Så sent som i dagens aviser kan man læse om det her system, USA har, med hemmelige fængsler, hvor folk bliver fløjet rundt i dyb hemmelighed til lande, hvor de med garanti og dokumenteret bliver tortureret. Det er jo en debat, der har været over en lang periode med en stribe afsløringer, og i forlængelse af den debat udtalte både den tidligere og den nuværende amerikanske udenrigsminister omkring jul, at den her trafik med at transportere fanger rundt, hvor de her fængsler er en del af det, er aldeles velkendt, som det hed, for vores vesteuropæiske allierede.

Det har vi spurgt til i et skriftligt spørgsmål uden at få svar, og derfor vil jeg gerne prøve her at få et svar fra udenrigsministeren: Er det korrekt, når Colin Powell og Condoleezza Rice har udtalt, at denne trafik med at transportere fanger rundt skal man ikke være forarget over fra europæisk side, for den er velkendt for vores europæiske allierede?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det var vidt forskellige ting, hr. Frank Aaen kom ind på. Jeg synes, jeg hørte noget om hemmelige fængsler, og så hørte jeg noget om overflyvninger.

Med hensyn til overflyvningerne er der jo ikke noget ulovligt i at transportere fanger. Det er jo faktisk ikke noget helt sjældent. Det har både Danmark og Sverige og mange andre lande haft glæde af, og vi får derved fanger tilbage til vores land.

Det, der er problemet, og det, der er ulovligt, er, hvis man sender fanger tilbage til lande, hvor der anses at være stor fare for tortur. Det må man ikke, men det har Colin Powell jo ikke udtalt sig om. Han har udtalt sig om, at fangetransporter er kendt. Ja, det er kendt, og det er også kendt af hr. Frank Aaen, og det er ikke i sig selv ulovligt.

Frank Aaen (EL):

Det er beskæmmende med den måde, regeringen svarer på i de her spørgsmål. Selvfølgelig er det lovligt, når politiet kører en fange fra arresten hen til domhuset for at få vedkommende fremstillet for en dommer, men det er jo lige

præcis det, der ikke sker her. Lige præcis her sker det jo i hemmelighed, og uden at fangen kommer for en dommer. Det er jo det, der er hele essensen i at have de hemmelige fængsler, som er et system som Guantánamo, hvor man jo lige præcis ikke sætter folk for en dommer, så de kan få afprøvet deres sag. Og det ved udenrigsministeren jo udmærket godt, så derfor er det en snakken udenom.

Derfor må jeg spørge igen: Når den amerikanske udenrigsminister og den tidligere amerikanske udenrigsminister udtaler, at denne trafik med at transportere fanger rundt til forskellige hemmelige fængsler bør man ikke være forarget over fra europæisk side, for det har – med bl.a. Powells ord – vores europæiske allierede udmærket været klar over, er det så korrekt, at udenrigsministeren har været klar over, at den trafik er foregået i lang tid?

Kl. 13.10

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, det er ikke korrekt. Jeg kender ikke til, at der skulle være hemmelige illegale fangetransporter. Det er jeg fuldstændig uvidende om. De lande, som så måtte have haft dem – det er jo så det, Colin Powell mener – ved det jo godt.

Jeg er ikke bekendt med, at der har været hemmelige fangetransporter, og jeg kan konstatere med hensyn til de hemmelige fængsler, at der laves en undersøgelse. Europarådets generalsekretær har bedt alle medlemslande om at besvare en række spørgsmål, og Europarådets parlamentariske forsamling har indledt en undersøgelse, og i EU-regi har Europa-Parlamentet iværksat en undersøgelse.

Det er da klart, at der vil jeg da afvente, hvad det fører frem til. Det er altså angående de påståede CIA-fængsler.

Jeg kan i forbindelse med de sidste forlyden-der fra en schweizisk avis sige, at der har jeg jo mærket mig, at både Bulgarien og Rumænien igen har dementeret, at det skulle være rigtigt.

Så lad os nu lige se de undersøgelser, hvad fængslerne angår. Og hvad de påståede illegale fangetransporter angår, så kender jeg altså intet til dem. Det må så de lande, der har modtaget dem, gøre. Men så er det jo hemmeligt, så hemmeligt, at jeg heller ikke ved det.

Frank Aaen (EL):

Grunden til, at udenrigsministeren ikke ved noget om disse hemmelige transportere – hvis det er korrekt – herunder sådanne hemmelige trans-

porter, der er foregået igennem dansk luftrum, er udelukkende, at udenrigsministeren ikke har gjort et eneste forsøg på at undersøge, om det er korrekt.

Sagen er jo, at der er dokumenteret adskillige flyvninger med de CIA-fly, herunder CIA-fly, der beviseligt er blevet brugt til fangetransporter, f.eks. fra Tyskland og fra andre lande, hvor de pågældende fanger er blevet tortureret.

Så forbindelsen til dansk luftrum er bevist klart og tydeligt, selv om vi endnu ikke har kunnet påvise en konkret fangetransport, og grunden til, at vi ikke har kunnet det, og grunden til, at vi i hvert fald ikke kan afvise, at det er sket, er, at den danske regering ikke har gjort noget som helst for selv at undersøge det.

Derfor er mit spørgsmål: Når nu Europarådet har stillet den forespørgsel om, hvad de enkelte lande kender til af sådanne illegale fangetransporter, hvad har den danske regering så tænkt sig at gøre for at kunne svare ordentligt på det spørgsmål?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forstået det således, at det er de påståede CIA-fængsler, Europarådet har spurgt til.

Hvad angår overflyvningerne, så har vi jo diskuteret det i Folketingssalen, bl.a. med en række spørgsmål fra hr. Frank Aaen, hele efteråret. Der er ikke kommet noget nyt, siden hr. Frank Aaen sidst stillede spørgsmål om overflyvningerne, så jeg har ikke mere at tilføje til alle mine tidligere svar, som jo bl.a. gik ud på at fortælle hr. Frank Aaen, hvad det drejer sig om.

Overflyvning af dansk luftrum – og nu må hr. Frank Aaen faktisk gerne snart slå ørerne ud og forstå, hvad jeg siger – er ikke en dansk udenrigsministers område, thi det er dansk luftrum. Det er så transportministeren, han skal stille spørgsmål til.

Hvis han skulle mene, at folk har opholdt sig ulovligt på dansk territorium under en mellemlanding, så er det igen lufthavnsmyndighederne eller politiet, han skal stille spørgsmål til. Jeg har kun noget at gøre med det, hvis det er fra Danmark og udad, men ikke, hvis det foregår over dansk territorium og på dansk territorium.

Det har hr. Frank Aaen fået at vide mange gange. Hvornår lærer hr. Frank Aaen at stille spørgsmålene de rigtige steder? Men jeg har in-

gen nye oplysninger, siden hr. Frank Aaen sidst har fået oplysninger.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for et sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

Frank Aaen (EL):

Det har vi jo så, for regeringen påstod f.eks., at man ikke kendte noget til en lang række landinger i Grønland, hvorefter Enhedslisten ringede til de pågældende myndigheder – det er så i det her tilfælde i Island – og spurgte, hvad de kunne oplyse om disse flys landinger i Grønland. Vi fik så en hel stribe oplysninger, som den danske regering ikke havde oversendt til Folketinget, selv om der var spurgt til det.

Det viser bare endnu en gang, at den her regering ingenting gør for at undersøge det.

Nu spørger jeg ikke kun udenrigsministeren som udenrigsminister, men som regeringsmedlem. Mit spørgsmål før, som jeg gerne vil have et svar på, lyder: Hvordan har den danske regering tænkt sig at foranstalte de undersøgelser, der skal til for at svare på de spørgsmål, der er rejst, herunder det spørgsmål, der er rejst fra Europarådet om, hvad man kender til hemmelige fængsler og transportere, illegale transportere med fanger f.eks. gennem dansk luftrum?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Hr. Frank Aaen er udmærket bekendt med – det fik han jo allerede at vide i juli, eller var det august måned, og vi gentog det i november måned – at den danske regering havde meddelt Amerika, at hvad angår overflyvning af dansk luftrum og anvendelse af danske lufthavne under mellemlandinger, så skal det ske i overensstemmelse med folkeretten.

Den amerikanske regering er fuldstændig bekendt med, at bruger man tilladelserne til at flyve over dansk luftrum og mellemlande på dansk territorium, så skal det være i overensstemmelse med folkeretten. Og alle oplysninger om disse overflyvninger, som hr. Frank Aaen taler om, er jo offentligt tilgængelige, så det behøver jeg jo egentlig ikke at lave en liste til hr. Frank Aaen om, den kan han jo selv lave; det er jo offentligt tilgængeligt materiale.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 50**Morten Messerschmidt (DF):**

Nu nævner udenrigsministeren her i sin afslutning til hr. Frank Aaen folkeretten, og et af elementerne i folkeretten er jo bl.a. den demokratiske proces. I den forbindelse kunne jeg da godt tænke mig at høre, hvad udenrigsministeren mener om, at EU's formand, hr. Schüssel, ifølge et telegram fra EUobserver i går nu agter at indføre dele af den EU-forfatning, som et stort flertal i både Frankrig og Holland har forkastet, og som man faktisk i EU-regi var enig om var død.

Det er jo i sig selv paradoksalt, at man midt i en tænkepause fra EU's formands side lancerer planer om at gennemføre netop den forfatning, som er årsagen til, at man har en tænkepause, og det finder jeg meget relevant at høre udenrigsministerens synspunkt på.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jamen det er da bestemt en relevant debat, og det er jo også meningen, at vi i de næste par måneder skal tage disse debatter – både her og ikke mindst andre steder. Meningen med det, man kalder en tænkepause, er jo her faktisk at lægge op til en debat, som så skal munde ud i en forespørgselsdebat i Folketinget, når der har været hele den folkelige debat frem til og med maj måned.

Schüssel har som ny formand selvfølgelig fuldstændig ret til at sige, hvad han ønsker. Jeg har mærket mig, at kansler Merkel også har ønsker; hun ønsker, at hele forfatningen bliver genoptaget med en tilføjelse. Og jeg har mærket mig, at den sidste meningsundersøgelse viser, at der er et stort flertal i Frankrig og Holland for at få en forfatning, det vil sige, at stemningen er ved at vende der. Så det er en helt naturlig debat. Jeg har også mærket mig, at Chirac her forleden dag sagde, at man jo godt kan plukke fra forfatningstraktaten.

Der er mit synspunkt så, at nu er der stemt nej i to lande, og så kan vi ikke bare sådan ad bagdøren bringe centrale elementer ind fra forfatningstraktaten. Det er den danske regerings politik, som hedder »vi botaniserer ikke«, men selvfølgelig kan vi da godt ligesom alle andre gode firmaer forbedre, hvad der kan forbedres, uden at lave hele firmaet om.

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg var glad for, at udenrigsministeren modificerede det lidt, for i starten kunne man jo forstå

det sådan, at udenrigsministeren mente, at nu skulle man holde nye folkeafstemninger, bare fordi der i Frankrig og Holland i nogle meningsmålinger var et stort flertal, der pegede på, at det ville blive et ja.

Jeg vil sige, at jeg altså ikke tager det her lige så let, som jeg forstod at udenrigsministeren gør det. Jeg synes, det er meget centralt, at man med hensyn til den forfatning, som et stort flertal i de her to lande har afvist, og som et enigt Ministerråd har erklæret at man skal holde tænkepause over, så kan begynde at botanisere i den, for det er jo præcis det, som Schüssel gør.

Så kan jeg ikke forstå, hvordan udenrigsministeren på den ene side kan sige, at den danske regering er imod botanisering i forfatningen, men på den anden side kan sige: Det er helt i orden, hvis vi bare ikke selv gør det; det er helt i orden, hvis det er EU's formand, der gør det.

Det hænger jo ganske enkelt ikke sammen. Hvad er den danske regerings standpunkt?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Den danske regerings standpunkt har jeg jo givet, og det er at sige: Vi ønsker ikke at botanisere i den og lukke væsentlige ting ind ad bagvejen, som der er sagt nej til i Frankrig og Holland. Det synspunkt var jo det sidste, jeg gjorde meget klart i mit indlæg før. Men jeg ønsker ikke at rende rundt og lave censur over for kansler Schüssel og kommissionsformand Barroso og fortælle dem, hvad de ikke må sige. Selvfølgelig må de da give til kende, hvordan de synes at refleksionspausen skal udnyttes, og hvad den skal munde ud i. Det er da deres ret.

Det, der er det væsentlige her, er jo, at vi da må lytte til, hvad Frankrig og Holland kommer tilbage og siger – det er dem, der har fået nejene – ligesom de andre lyttede til os, da vi havde fået vores nej; de lyttede til, hvad vi kom tilbage og sagde.

Jeg lægger da meget vægt på at høre, hvad Frankrig og Holland agter at anbefale ved udløbet af pausen, og det skal vi diskutere her i Folketinget i maj måned, når vi har vores forespørgselsdebat, og så skal vi drøfte det på topmødet i juni måned. Men at der er en offentlig debat, og at Schüssel og Barroso deltager i den offentlige debat, synes jeg da kun er fint.

Morten Messerschmidt (DF):

Det er da rigtigt, at det var Frankrig og Holland, der sagde nej, men det var udenrigsministeren selv, der trak sit lovforslag, L 137, ikke sandt? Så

udenrigsministeren har jo også en vis andel i det her.

Men jeg synes alligevel, der er noget paradoksalt i det, som udenrigsministeren siger, for på den ene side får vi at vide, at man ikke vil indføre noget ad bagvejen – det er jeg meget tilfreds med, det vil jeg godt understrege; jeg ville også være tilfreds, hvis udenrigsministeren kunne tilføje, at man ikke vil indføre noget ad forvejen, det ville jeg synes var godt – men på den anden side siger udenrigsministeren jo, at hvis man kan indføre noget uden at holde en afstemning, så kan man jo selvfølgelig gøre det; så ville det da ikke være noget problem.

Hvad betyder det så, at man ikke vil indføre noget ad bagvejen, når udenrigsministeren står og plæderer for, at hvis man kan gennemføre noget uden en folkeafstemning, hvis man kan gennemføre noget uden at spørge befolkningen og vi kan gøre det herinde på Christiansborg med det store jaførtal, der er herinde, så gør vi da bare det? Det hænger jo ganske enkelt ikke sammen, når udenrigsministeren i samme åndedrag siger, at man ikke ønsker at indføre noget ad bagvejen.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nej, det hænger ikke sammen, hvis man skal fortolke det, som hr. Morten Messerschmidt gør det på den her voldsomme måde, men vi har et samarbejde med 25 lande. Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at det skal være så godt og gnidningsfrit som muligt, og at det ikke skal sande til.

Kl. 13.20

Lad mig give et eksempel, som jeg da godt kunne overveje: Hvorfor skulle vi ikke lade Kommissionen sende sine forslag tidligere frem, end det foregår i dag, til parlamenterne, til Folketinget? Hvorfor skulle vi ikke kunne have folketingsdebatter og debatter i Europaudvalget tidligere, end vi har mulighed for i dag, fordi papirerne kommer senere frem end hidtil?

Så en af de ting, jeg tænker på at vi kan forbedre samarbejdet med, er, at der er større åbenhed, større kommunikation mellem Bruxelles, Kommissionen og de forskellige parlamenter rundt omkring i Europa. Det ville da være en udmærket ting derved at få fremmet folkeliggørelsen og den demokratiske debat i EU. Det er da en af de ting, man kunne foretage sig. Det behøver man da ikke at have en folkeafstemning for, det er da et procedurespørgsmål.

Formanden:

Så får hr. Morten Messerschmidt et sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

Morten Messerschmidt (DF):

Det lyder også meget indsmigrende, når udenrigsministeren taler på den måde, men problemet er jo bare, at udenrigsministeren ikke nævner alt det, som udenrigsministeren synes er godt i forfatningen.

Hvis man læser udenrigsministerens partis betænkning bidrag i forbindelse med L 137, kan man jo se, at der er en lang række emner i forfatningen, som man synes er gode. Og jeg mener, at én ting er, at man gerne vil have Kommissionen til at indberette sine forslag noget før, men hvad med flertalsafgørelserne? Hvad med præsidentens udvidede beføjelser? Hvad med hele del II-charteret, som på en lang række områder vil sætte grundloven ud af kraft?

Det har udenrigsministeren jo skamrost i debatten, inden hollænderne og franskmændene afgjorde sagen for os. Så kan vi have tillid til, at udenrigsministeren ikke også fremlægger dette i samme åndedrag, når han kommer med nogle indsmigrende og smukke bemærkninger?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu behøver hr. Morten Messerschmidt ikke være så bange. Altså, vi skal jo hele tiden sørge for, at samarbejdet bliver bedre, at det bliver mere fleksibelt, og at der kommer mere åbenhed.

Men vi tager ikke de elementer i forfatnings-traktaten, som der er sagt nej til i Frankrig og Holland, med. Vi kan ikke afgøre, hvad det var, der blev sagt nej til, og derfor kan vi ikke smugle noget ind ad bagvejen. Vi kan ikke sige: Det var ikke dét, de sagde nej til, det var dét, de sagde nej til. Det kan man ikke, for hvem taler på vegne af dem, der sagde nej?

Derfor må Frankrig og Holland komme tilbage og sige, hvordan de mener situationen ser ud fra deres synspunkt, før vi kan komme videre. Og det er jo det, vi skal drøfte i juni måned.

Men altså den danske regering går ind for forfatningstrakten. Vi synes faktisk, det var en god traktat, den bedst mulige, for at forbedre samarbejdet. Men vi kan ikke bare indføre forfatningstraktaten, når der nu er sagt nej til den. Så må Frankrig og Holland komme tilbage og sige, hvordan de ser på det herefter. Og det er det, der skal ske i juni måned.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 51

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren om sagen vedrørende Jyllands-Posten og Muhammedtegningerne, som jo er velbeskrevet i offentligheden, og som jo handler om presse- og ytringsfrihed.

Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, fordi jeg er meget nysgerrig, om han synes, at statsministeren har handlet korrekt ved at afvise at mødes med ambassadører, der repræsenterer muslimske arabiske lande.

Jeg spørger, fordi jeg synes, det er utrolig vigtigt. Det er meget sjældent, man har en mulighed for som statsminister i Danmark at mødes med repræsentanter for de lande og fortælle om, hvordan demokrati, ytringsfrihed, tredeling af magten osv. hænger sammen. Derfor kunne det jo være interessant, at man benyttede sådan en lejlighed til at sætte nogle af de ting på plads. Det tror jeg at der er et stort behov for.

Så synes udenrigsministeren, at statsministeren har handlet korrekt ved at afvise et møde med de ambassadører?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu ved hr. Jeppe Kofod jo godt, at det er et temmelig tåbeligt spørgsmål at stille. Det kan han stille til statsministeren – om statsministeren synes, han handlede korrekt.

Det er da fuldstændig urimeligt at forestille sig, at nogen minister skulle stille sig op her og svare hr. Jeppe Kofod: Nej, han handlede ikke korrekt. Og det er lige så forudsigeligt, at jeg vil sige: Ja, han handlede korrekt. Så hvor er hr. Jeppe Kofods interesse i det, andet end at prøve at få lavet lidt ballade?

Hvis han vil stille det spørgsmål og diskutere det med nogen, så er det med statsministeren, der traf beslutningen.

Men statsministerens beslutning hviler på den opfattelse, at brevet var udtryk for, at man ville diskutere ytringsfriheden, og den er ikke til diskussion.

Jeppe Kofod (S):

Jeg kan forstå, at udenrigsministeren alligevel i afslutningen af besvarelsen fik sagt, hvad han mente om den sag.

Jeg kan jo så spørge på en anden måde. Hvis udenrigsministeren havde modtaget en lignende opfordring fra ambassadører fra de pågældende lande, ville udenrigsministeren så have taget imod et besøg af de ambassadører for at få en dialog om ytringsfrihed, pressefrihed, demokrati og magtens tredeling osv.? Er det noget, udenrigsministeren ville tage positivt imod, hvis der kom sådan en anmodning fra de her ambassadører?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, hr. Jeppe Kofod prøver at lave lidt sjov ud af denne spørgetid.

Hvis emnet er ytringsfrihed, så skal det faktisk diskuteres med statsministeren, fordi han er pressens minister. Det er ikke med udenrigsministeren, det skal diskuteres. Jeg har ikke noget at gøre med forholdet mellem domstole og ytringsfrihed. Det er enten justitsministeren eller statsministeren. Så det kunne blive en interessant akademisk diskussion, men det er vel ikke en, man rejser over for udenrigsministeren.

Kl. 13.25

Det er altså ikke til diskussion. Men jeg kan da oplyse hr. Jeppe Kofod om, at jeg i november måned havde møde med de samme arabiske ambassadører på mit kontor, men det var, fordi jeg ville give dem en orientering om, hvad jeg agtede at sige i min tale i Bahrain, hvor Danmark var inviteret med sammen med G8-landene og de arabiske lande, og der gav jeg dem så også mulighed for, at man kunne diskutere alle andre emner med mig. Men der var ikke andre emner, som man var interesseret i at diskutere, så det blev om vores samarbejde og vores arabiske initiativ.

Jeg håber da på, at vi nu kan komme videre, og at det arabiske initiativ kan køre videre, og at CKU kan holde sit Images of the Middle East, som er planlagt. Det er jo gerne det, vi skal nå frem til: at få et afslappet, normaliseret forhold. Det har vi alle glæde af.

Jeppe Kofod (S):

Jeg er meget enig med udenrigsministeren i, at der er et stort behov for en dialog med den arabiske muslimske verden, og de forskellige initiativer, som udenrigsministeren nævner, er meget vigtige i den sammenhæng.

Jeg stiller faktisk ikke spørgsmålet for at starte et politisk drilleri, men af oprigtig interesse for, hvordan man bedst får en effektiv dialog med den del af verden om demokrati og ytrings-

frihed osv. Det synes jeg der er et stærkt behov for, og det tror jeg udenrigsministeren deler mit synspunkt om. Det var derfor, jeg stillede spørgsmålet, det var ikke for at drille udenrigsministeren. Det kan godt være, det er ubehageligt at svare på, men jeg synes, det er et vigtigt spørgsmål.

I forlængelse af spørgsmålet kunne man så også spørge, om udenrigsministeren fra repræsentationer har modtaget indberetninger om, at de pågældende lande, de arabiske muslimske lande, har diskuteret den her sag. Har udenrigsministeren modtaget indberetninger fra danske ambassader og ambassadører i de pågældende lande om det her problem og den her diskussion? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at vide.

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, vi har fået indberetninger. Det har været diskuteret, som vi også ved fra Egyptiske aviser, hvor der så også har været nogle påstande om, hvad der foregår i Danmark, som ikke er rigtige. Jeg havde jo også lejlighed til at sige til generalsekretæren for Den Arabiske Liga, da jeg talte med ham, at disse påstande ikke er rigtige, altså at vi skulle lave en forkortet udgave af Koranen osv., det har vi jo overhovedet ikke nogen adgang til at pille ved.

Det er også kendt fra pressen, at der har været demonstrationer rundt omkring, men det vigtige er jo her, at OIC, altså Organisationen af den Islamiske Konference, og Den Arabiske Liga officielt har henvendt sig til Danmark. Det har jeg så også svaret på, og mit svar blev af Den Arabiske Liga sendt videre til alle de arabiske lande, som er medlemmer af ligaen og OIC, i søndags, samtidig med at Den Arabiske Ligas generalsekretær udsendte sin pressemeddelelse.

Og den forståelse, som jeg mener vi er ved at nå frem til, men som er afhængig af, hvordan alle medlemslandene i OIC og Den Arabiske Liga reagerer, er jo, at nu skal det her altså ikke få lov til at ødelægge det meget væsentlige samarbejde mellem de arabiske lande og Danmark i det arabiske initiativ.

Jeg er ligesom hr. Jeppe Kofod af den opfattelse, at situationen i verden er for alvorlig til, at man skulle lade det her gå i stykker, og det er meget vigtigt, at vi får den dialog, og at vi fortsætter den dialog, for vi har den jo – den skal bare ikke afbrydes, den skal fortsættes.

Formanden:

Så er det hr. Jeppe Kofod for et sidste spørgsmål til udenrigsministeren.

Jeppe Kofod (S):

Det er netop det, man kunne sige, altså at hvis nu statsministeren havde taget det møde, som der var blevet anmodet om, og som hans parti-fælle den tidligere formand for Venstre hr. Uffe Ellemann-Jensen også opfordrede ham til at tage, så kunne det jo være, at man havde stoppet den, skal vi sige bølge af forskellige informationer og mistro over for hinanden, og så kunne man altså komme ind til sagens kerne, der handler om dialog om demokrati, ytringsfrihed og demokratisering af den arabiske muslimske verden.

Så mit spørgsmål til udenrigsministeren er bare: Tror udenrigsministeren ikke, at det en anden gang vil være på sin plads, f.eks. når vi ser Det Islamiske Trossamfund, som rejser rundt og fortæller også politikere i den del af verden om, hvordan tingene åbenbart hænger sammen i Danmark, at få stoppet mytedannelser og eventuel misinformation i tide ved at tage sådan et møde, sådan at man kan komme i gang med det reelle arbejde, der handler om en konstruktiv og en god dialog mellem den arabiske muslimske verden og så den vestlige verden?

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, men alle arabiske ambassadører, ligesom alle andre ambassadører, har jo direkte adgang til det danske Udenrigsministerium og kan jo også, hvis de bliver kontaktet af herboende muslimer i forbindelse med påstande om, hvad vi ville foretage os i Danmark – f.eks. at vi skulle kunne finde på at lave en forkortet udgave af Koranen, hvad vi altså ikke kan – ringe til Udenrigsministeriet og høre, om det er rigtigt eller forkert. De var jo altså også oppe hos mig for at høre, hvad vi agtede at gøre ved Bahrainmødet.

For mig er det meget vigtigt at gøre det klart, også når man hele tiden vil køre på statsministeren, at ytringsfriheden altså ikke er til diskussion, og den kan vi ikke – og det har også været, hvad jeg har sagt i de dialoger, jeg har haft – fra politisk hold sidde og være overdommer over.

Vi har en blasfemilov, og hvis man med sin ytringsfrihed går ud over blasfemiloven, altså grænserne for loven, jamen så er det jo domstolene, der afgør det. Det er ikke noget med at appellere til politikerne, for hr. Jeppe Kofod ville heller ikke – om han så var statsminister eller.

udenrigsminister – blande sig i, om man i en avis bragte nogle tegninger eller ej; det er jeg helt sikker på. Og det ville også gå hamrende galt, hvis han prøvede.

Kl. 13.30

Så det har været en væsentlig opgave at gøre det tydeligt, at ytringsfriheden altså ikke er politisk, og det er jo derfor, statsministeren ikke tog det møde, for man måtte ikke få indtryk af, at det var til politisk drøftelse, det er en sag mellem domstolene og borgerne.

Så er der det andet, det er dialogen. Dialogen skal selvfølgelig være til stede. Respekten skal være til stede, for ellers kan man ikke have en dialog. Så det er den anden side.

Et er altså ytringsfriheden, det er domstolene på baggrund af loven; det andet er gensidig respekt og tolerance, anerkendelse af hinanden som forudsætning for reformsamarbejdet, og det er der, vi politisk kommer ind, og der går jeg ud fra vi er enige om at vi fortsat skal satse.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 44:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Danmark og Dannebrog sidestilles med andre nationer og deres flag).

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsat 27/10 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Formålet med dette lovforslag er at ændre straffelovens § 110 e, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte forhånelser af Danmark eller Dannebrog eller andre danske nationalitetsmærker. Efter bestemmelsen i straffelovens § 110 e straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år den, der offentligt forhåner en fremmed nation, en fremmed stat, dens flag eller andet anerkendt nationalitetsmærke eller De Forenede Nationers eller Det Europæiske Råds flag.

I bemærkningerne til lovforslaget er der bl.a. henvist til en demonstration, som foregik den

6. juli 2005 foran den amerikanske ambassade, og hvor der bl.a. blev afbrændt amerikanske og danske flag. Forslagsstillerne skriver i lovforslagets bemærkninger, at forhånelser af Danmark og det danske flag efter deres opfattelse er en lige så alvorlig handling som forhånelser af andre nationer eller deres nationalitetssymboler. Forslagsstillerne anser det derfor for en mangel ved bestemmelsen, at straffelovens § 110 e ikke er udformet således, at Danmark og Dannebrog sidestilles med andre nationer og deres flag m.v.

Indledningsvis vil jeg gerne understrege, at straffelovens § 110 e efter forarbejderne til bestemmelsen har til formål at beskytte Danmarks forhold til fremmede magter og den danske stats interesser i forhold til udlandet. En eventuel kriminalisering af det at forhåne Danmark eller danske nationalitetsmærker vil i givet fald have et helt andet formål end dette – i gåseøjne – udenrigspolitiske formål. Der er altså tale om to helt forskellige problemstillinger, som i givet fald ikke bør reguleres i samme straffebestemmelse. Det kan derfor ikke i denne forstand anses som en mangel ved straffelovens § 110 e, at bestemmelsen ikke omfatter forhånelser af Danmark og det danske flag.

Ud over denne mere tekniske indvending mod lovforslaget vil jeg imidlertid gerne sige, at muligheden for frit at kritisere Danmark og det danske samfund er centralt for ytringsfriheden her i landet. Vi lægger i Danmark vægt på en udstrakt ytringsfrihed.

Skønt jeg naturligvis har stor sympati for den oprigtige fædrelandsfølelse, som motiverer forslagsstillerne, vil jeg understrege, at det i et demokratisk samfund nu engang må være helt afgørende, at man har mulighed for frit at stille spørgsmål og at ytre sig kritisk om landet. Derfor bør den danske lovgivningsmagt efter min opfattelse ikke kriminalisere meningstilkendegivelser, hvor Danmark kritiseres, uanset hvordan kritikken af Danmark udtrykkes. Det gælder også, hvis kritikken udtrykkes ved afbrænding eller anden forhånelser af det danske flag.

En sådan kriminalisering rettet mod meningstilkendegivelser vil i øvrigt også kunne rejse visse spørgsmål i forhold til bestemmelsen om ytringsfrihed i den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 10.

Jeg kan tilføje, at det, jeg her har sagt, naturligvis ikke betyder, at afbrænding af det danske flag aldrig kan eller bør være strafbart. En sådan handling vil således under visse omstændigheder kunne være strafbar, bl.a. efter bestemmel-